

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- Έγινετον ὁ Ἰσαὰκ στοὺς χρόνους δεκοκτάρη,
ἐμπιστεμένος στὸν Θεὸν κ' εἶχε μεγάλην χάριν.
Μὲ δοκιμὴν ὁ Κύριος τὸν Ἀβραάμ πειράζει,
1240 «Ἀβραάμ, Ἀβραάμ», τοῦ σύντυχε, σύντομα τονε κράζει,
«θέλω αὐτὸν τὸν Ἰσαὰκ θυσίαν νὰ τὸν κάμης,
σ' ἐκεῖνο τὸ ὄρος, τὸ σοῦ πῶ, γοργὸν ἐκεῖ νὰ δράμης».
Ὡς τό 'κουσεν ὁ Ἀβραάμ, τὴν ὄνον ἐτοιμάζει,
τὰ ξύλα τσ' ὀλοκάρπωσης, τὴν στίαν ὀρδιιάζει.
1245 Τὴν μάχαιραν ἐκόνισε, στὸ πλάγιν του τὴν βάνει,
τὸν Ἰσαὰκ ἐκάλεσε καὶ ἄκω τι ἀναθιβάνει:
«Τέκνον μου ποθεινότατον, βούλομαι νὰ κοπιάσω
στὸν τόπον ὅπου ὀρίζει ὁ Θεός, ἐκεῖ νὰ θυσιάσω».
Παραλαμβάνει μετ' αὐτὸν τοὺς δύο του δουλευτάδες
1250 κ' ἐπῆρε καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ ὄχι ἄλλον 'κ τοὺς τινάδες.
Καὶ πορπατῶντα σώνουσιν ἀνάντια στὴν θυσίαν'
ἐπαίρνει αὐτὸν τὸν Ἰσαὰκ, τὰ ξύλα καὶ τὴν στίαν.
Λέγει τῶν δουλευτάδων του: «Πάγω νὰ προσκυνήσω
ὀμάδι μὲ τὸν Ἰσαὰκ κ' ἔρχομαι ὀμπρὸς ὀπίσω».
1255 Τοῦ Ἰσαὰκ τὰ 'φόρτωσε καὶ ὀμάδι πορπατοῦσι
καὶ παίρνουν τ' ἀναβάσταμαν εἰς τ' ὄρος ν' ἀνεβοῦσι.
Καὶ ἀφήνει ἐκεῖ τοὺς δούλους του ἀντάμα μὲ τὴν ὄνον,
τὰ μάτια του γεμώνουσιν ἐκ τὸν μεγάλον πόνον.
Καὶ πορπατῶντα ὁ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀβραάμη λέγει,
1260 ὀπου τὰ σπλάγχνα κ' ἡ ψυχὴ διὰ τὸ τέκνον φλέγει:
«Ἰδοὺ τὰ ξύλα καὶ τὸ πῦρ, τὰ μέλλει διὰ νὰ πιάσης,
μὰ πῶν' αὐτὸ τὸ πρόβατον, τὸ θὲς νὰ θυσιάσης;».
«Ὁ Θεὸς ἐμᾶς, παιδάκι μου, πρόβατον θέλει στείλει,

- αὐτὸ νὰ θυσιάσωμεν ὡς δοῦλοι τοῦ καὶ φίλοι».
- 1265   Κι αὐτοῦ ἀφοῦ ἐσώσασι, τοῦ λέγει τὴν αἰτίαν,
τὰ ξύλα ἐκονομήσασι, ἄπτουσι τὴν ἰστίαν.
Φιλεῖ, περιλαμβάνει τον, τ' ἅγιον παλληκαράκι,
σύντομα τὸ μαχαίριν τοῦ βγάνει 'κ τὸ φηκαράκι.
Ἐσήκωσεν τὰ χέρια του, αὐτοῦνον διὰ νὰ σφάξῃ,
- 1270   καὶ πέμπει ὁ Θεὸς τὸν ἄγγελον, αὐτὸν νὰ κατατάξῃ.
Καὶ τρεῖς φορές τοῦ ἔλάλησεν, «Ἀβράμ, Ἀβράμ» τοῦ λέγει,
τὰ μάτια του ἐγεμώσασι, φαρμακεμένα κλαίγει.
«Βάλε στὴν θήκην τὸ σπαθίν, δὲν θέλω ἐγὼ νὰ σφάξῃς,
καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ τέκνου σου διὰ μένα νὰ πατάξῃς.
- 1275   Κ' ἐδὰ θωρῶ σε, δοῦλε μου, καὶ τὸν Θεὸν φοβεῖσαι,
νύκτα καὶ μέρα μετὰ σὲ θέλώ 'σταιν ὅπου εἶσαι,
καὶ μ' εὐλογιὰν καὶ χάρισμαν νὰ 'σαι εὐλογημένος,
σ' ὅλα τα ἔθνη καὶ λαόν νὰ 'σαι χαριτωμένος».
Ἐσήκωσεν τὰ μάτια του καὶ βλέπει ἄσπρον ὡς γάλα
- 1280   ἓνα κριάριν παχουλὸν μὲ κέρατα μεγάλα.
Αὐτὸ εἰς ὀλοκάρπωσιν τὸν Κύριον ἀγιάζει,
ἀντὶ Ἰσαὰκ τοῦ τέκνου τοῦ τὸν Κύριον θυσιάζει.

Γεώργιος Α. Μέγας επιμ., *Γεώργιος Χούμνος, Ἡ Κοσμογέννησις: ἀνέκδοτον στιχοῦργημα τοῦ 15ου αἰῶνος, ἐμμετρος παράφρασις τῆς Γενέσεως καὶ Εξόδου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης*, Ακαδημία Αθηνῶν: ΚΕΜΝΕ, Αθήνα 1975.